

200705069/1.

Datum uitspraak: 11 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/44731 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 14 juni 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 juni 2007, verzonden op 21 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 2 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. W.S. van Helvoort, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

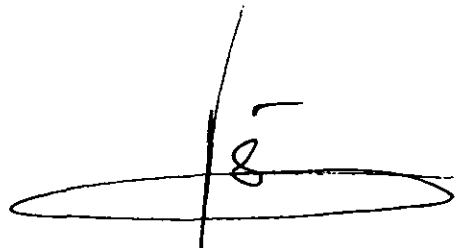
w.g. Van Helvoort
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 september 2007

361.

Verzonden: 11 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal line through it, and a small 'S' to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr.: AWB 06/44731
V-nummer

Inzake: , eiser,
gemachtigde mr. M.N.R. Nasrullah, advocaat te Rotterdam,

tegen: de Staatsecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken
en Integratie, verweerder,
gemachtigde mr. A.H. Kras.

I Procesverloop

1 Eiser, geboren op en van Afghaanse nationaliteit, verblijft, naar eigen zeggen, sedert 15 september 2003 als vreemdeling in de zin van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in Nederland. Op 9 februari 2006 heeft eiser een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Op 21 juli 2006 heeft verweerder het voornemen kenbaar gemaakt tot afwijzing van de aanvraag. Op 18 augustus 2006 heeft eiser zijn zienswijze hierop naar voren gebracht. Bij besluit van 29 augustus 2006 (hierna: het bestreden besluit) heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

2 Op 13 september 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Verweerder heeft op 27 februari 2007 een verweerschrift ingediend.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 29 maart 2007. Ter zitting is verschenen eiser in persoon, bijgestaan door mr. P. H. van Akenborgh, kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde. Tevens is verschenen A. Mir, tolk in de Dari taal.

II Overwegingen

1.1 Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van verweerder van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

AWB 06/44731

2

1.2 Ingevolge artikel 31, eerste lid van de Vw 2000 wordt een aanvraag als vorenbedoeld afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gebaseerd op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

1.3 Ingevolge het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag) is sprake van vluchtelingschap in het geval dat de betrokkene uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en hij de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.

1.4 Artikel 31, tweede lid, aanhef, en onder f van de Vw 2000, luidt als volgt: "Bij het onderzoek naar de aanvraag wordt mede betrokken de omstandigheid dat: f. de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen."

2 Verweerder heeft de aanvraag van eiser afgewezen op grond van het eerste lid van artikel 31 van de Vw 2000 in samenhang met het tweede lid, aanhef en onder f van dat artikel. Verweerder legt hieraan ten grondslag dat eiser geen documenten heeft overgelegd om zijn identiteit, nationaliteit en reisroute te kunnen vaststellen. Ter staving van zijn asielrelaas heeft eiser ook onvoldoende documenten overgelegd. Eiser heeft voorts tegenstrijdige verklaringen afgelegd omtrent het ontbreken van zijn Taskera. Vorenstaande betekent dat positieve overtuigingskracht moet uitgaan van het asielrelaas. Het asielrelaas van eiser mist deze positieve overtuigingskracht. Eiser heeft verklaard problemen te hebben ondervonden als gevolg van de weigering van zijn vader om zijn zus uit te huwelijken aan een commandant genaamd Verweerder acht dit niet geloofwaardig gelet op het feit dat in het asielrelaas van eisers zuster ten behoeve van haar asielaanvraag van 7 juli 2000 op geen enkele wijze gewag is gemaakt van de eerwraakproblematiek van de zijde van Eerst in het kader van een herhaalde aanvraag vijf jaren later heeft de zuster de eerwraakproblematiek naar voren gebracht, hetgeen ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van beider asielrelaas. De asielaanvraag van eisers zuster is eveneens vanwege ongeloofwaardigheid van het asielrelaas afgewezen. Evenmin wordt geloofwaardig geacht dat eiser voor vervolging van genoemde commandant te vrezen heeft, nu de verklaringen van eiser ten aanzien van het door hem opgepakt zijn en zijn ontsnapping vaag zijn en eiser nadien alsnog ruim twee jaar in Afghanistan heeft kunnen verblijven. De onvertaalde verklaringen die eiser heeft overgelegd zijn opgesteld aan de hand van eisers familie zelf, hetgeen geen objectieve bronnen zijn. Voorts blijkt uit paragraaf 3.3.4 van het algemeen ambtsbericht van 29 juli 2005 van de Minister van Buitenlandse Zaken met betrekking tot de algehele situatie in Afghanistan dat corruptie bij het verkrijgen van documenten in Afghanistan wijdverbreid is. Verweerder heeft de documenten niet nader onderzocht nu uit voornoemd ambtsbericht blijkt dat veel valse Afgaanse documenten, ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden zijn. Gelet op de ongeloofwaardigheid van de door eiser gestelde gebeurtenissen faalt het beroep op het traumatabeleid zoals neergelegd in hoofdstuk C1/4.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000).

AWB 06/44731

3

3 Eiser kan zich niet verenigen met het standpunt van verweerder. Hij voert daartoe aan dat het ontbreken van reis- en identiteitsdocumenten ten onrechte is tegengeworpen. De verklaringen van eiser op dat punt zijn door de Iraanse afkomst van de tolk verkeerd overgekomen. Ook is het misverstand te wijten aan de complexe situatie waarin eiser zich tijdens zijn vlucht bevond. Kern van de verklaringen is dat eiser moest vluchten en het om die reden voor hem niet mogelijk was een identiteitsdocument mee te nemen. Ten aanzien van het asielrelaas gaat verweerder er aan voorbij dat in Afghanistan veelvuldig een samenhang dan wel vermenging plaatsvindt van familie-, stam- en politieke conflicten. Ten onrechte merkt verweerder deze complexe situatie als tegenstrijdig aan. Het relaas van eiser in het nader gehoor van 25 februari 2006 is niet juist weergegeven. De reden waarom eisers familie destijds moest vluchten naar Pakistan was primair gelegen in het feit dat zij afkomstig waren uit het noorden van Afghanistan en uit dien hoofde door de Taliban vervolgd werden. Eerst later kwam daarbij de weigering van eisers vader om zijn dochter uit te huwelijken aan mudjahedin commandant . Eisers zus heeft in haar asielrelaas geen melding gemaakt van de problemen rondom haar uithuwelijking omdat zij daar op dat moment niet van op de hoogte was door haar verblijf in Nederland. De overgelegde documenten zijn door de officiële Afghaanse autoriteiten geverifieerd op echtheid. Verweerder heeft ten onrechte nagelaten de documenten op echtheid te beoordelen. Commandant is verbonden met de Taliban. De familie was al aangesproken door de Taliban en zo werden hun problemen alleen maar vergroot door de wraakacties van . In Afghanistan worden alle leden van een familie aangesproken op de gedraging van één van hen.

4.1 De rechtbank overweegt het volgende.

4.2.1 Ten aanzien van de stelling van eiser dat hem ten onrechte een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a van de Vw 2000 is onthouden, overweegt de rechtbank het volgende.

4.2.2 Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) onder meer heeft overwogen in haar uitspraak van 27 januari 2003 (AB 2003, 286), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst. In deze uitspraak is voorts overwogen dat de asielzoeker veelal niet in staat is en van hem ook redelijkerwijs niet kan worden gevergd zijn relaas overtuigend met bewijsmateriaal te staven. Om de asielzoeker, waar dat probleem zich voordoet, tegemoet te komen en toch een adequate beoordeling van de aanvraag in het licht van de toepasselijke wettelijke voorschriften te kunnen verrichten, pleegt verweerder blijkens het gestelde in de Vc 2000 het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a t/m f, van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoen. Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 van de Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (memorie van toelichting (MvT), Kamerstukken II 1998/99, 26 732, nr. 3, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden,

AWB 06/44731

4

ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

4.2.3 Verweerder heeft eiser tegengeworpen dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas doordat sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000. Onbetwist is dat eiser geen documenten als bedoeld in laatstgenoemd artikel heeft overgelegd. Ten aanzien van het standpunt van eiser dat het ontbreken van documenten niet aan hem kan tegengeworpen overweegt de rechtbank als volgt. De rechtbank stelt vast dat eiser in het eerste gehoor op 8 oktober 2003 heeft verklaard nimmer een paspoort, verblijfs- dan wel reisdocument in zijn bezit te hebben gehad. Ten aanzien van zijn identiteitsdocument heeft eiser verklaard deze vanwege zijn plotselinge vertrek thuis te hebben achtergelaten. In het gehoor van 24 februari 2006 heeft eiser verklaard niet te weten waar zijn Taskera is. In de zienswijze van 17 maart 2006 heeft eiser aangegeven dat hij in het bezit is geweest van een Taskera, maar dat dit document door de mensensmokkelaars waarvan hij gebruik moest maken is vernietigd. Het standpunt van eiser dat zijn verklaringen op dit punt verkeerd zijn overgekomen acht de rechtbank onvoldoende nu eiser aan het eind van ieder gehoor heeft verklaard de tolk goed te hebben begrepen en verstaan, alsmede in de schriftelijke zienswijze van 17 maart 2006 door eiser wederom een andere lezing wordt gegeven omtrent het ontbreken van zijn Taskera. De rechtbank is dan ook van oordeel dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van documenten niet aan hem kan worden tegengeworpen. Verweerder heeft de omstandigheid dat verzoeker geen documenten, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f van de Vw 2000, heeft overgelegd terecht betrokken bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas van eiser.

4.2.4 Het voorgaande heeft tot gevolg dat – gelet op hetgeen onder 4.2.2 is overwogen – van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht moet uitgaan om als geloofwaardig aangemerkt te kunnen worden. Ten aanzien van het standpunt van verweerder dat het asielrelaas van eiser een dergelijke positieve overtuigingskracht ontbeert, overweegt de rechtbank als volgt. In het bestreden besluit heeft verweerder – onder overname van de overwegingen zoals opgenomen in de zienswijze – zich op het standpunt gesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan het relaas van eiser dat hij heeft te vrezen voor vervolging door de Afghaanse autoriteiten. Daarbij heeft verweerder van een aantal elementen van het relaas gemotiveerd uiteengezet waarom hij die bevreemdend en ongeloofwaardig acht. Zo heeft verweerder onder meer niet geloofwaardig geacht dat eiser heeft te vrezen voor vervolging door voormalig mudjahedin commandant vanwege de weigering van zijn vader dochter uit te huwelijken. Daarbij heeft verweerder in aanmerking genomen dat de zus van eiser in het kader van haar eerste asielaanvraag geen melding heeft gemaakt van voornoemde problemen. Dit is door eiser niet betwist, doch aangegeven is dat de zus van eiser op dat moment niet van voornoemde problemen op de hoogte was. De rechtbank acht deze verklaring van eiser niet afdoende, nu de door eiser geschetste problemen naar zijn zeggen reeds voor het vertrek van zijn zus uit Afghanistan speelden. Voorts acht verweerder het niet aannemelijk dat het overlijden van de vader en broer van eiser een gevolg zou zijn van voornoemde weigering, mede omdat eiser dit niet heeft onderbouwd met concrete en verifieerbare aanwijzingen. Ten aanzien van de daartoe door eiser overgelegde verklaring van een wijkvertegenwoordiger overweegt de rechtbank dat, blijkens het door verweerder aangehaalde ambtsbericht, dergelijke documenten in de praktijk op niet reguliere wijze kunnen worden verkregen en veel valse Afghaanse documenten, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten zijn te onderscheiden. Eiser heeft deze conclusie niet gemotiveerd bestreden.

AWB 06/44731

5

De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat aan voornoemde verklaring geen overwegende waarde kan worden gehecht. Verder acht verweerder het gelet op het relaas bevreemdend dat eiser, zelfs na – naar zeggen – door te zijn opgepakt en weer ontsnapt te zijn, nog geruime tijd (ruim twee jaren) in Afghanistan heeft verbleven zonder problemen te hebben ondervonden van de zijde van dan wel de Afghaanse autoriteiten. Gegeven de eis van positieve overtuigingskracht en gelet op de overwegingen van verweerder daaromtrent bestaat er geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht mist. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder zich in het onderhavige geval – gelet op het voorgaande – in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is.

4.2.5 Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde vrees voor vervolging als bedoeld in het Vluchtelingenverdrag heeft. Verweerder heeft derhalve terecht besloten tot onthouding van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a van de Vw 2000.

4.3 Nu hetgeen eiser heeft aangevoerd geen grond biedt voor het oordeel dat verweerder zich niet op het standpunt heeft mogen stellen dat eiser geen specifieke, hem persoonlijk betreffende feiten en omstandigheden ter zake aannemelijk heeft gemaakt, levert het aangevoerde evenmin grond op voor het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat eiser bij gedwongen terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt te worden onderworpen aan foltering, dan wel aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing en dat hij om die reden niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

4.4 Evenmin is gebleken van klemmende redenen van humanitaire aard, die verband houden met de redenen van het vertrek van eiser uit het land van herkomst. Daartoe wordt overwogen dat - als eerder overwogen – de verklaringen van eiser ongeloofwaardig zijn en ingevolge het traumatabeleid als geformuleerd in hoofdstuk C1 /4.4 van de Vc 2000 een beroep op het traumatabeleid reeds om die reden moet falen. Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c van de Vw 2000.

5 Het beroep is derhalve ongegrond.

6 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 06/44731

6

III Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

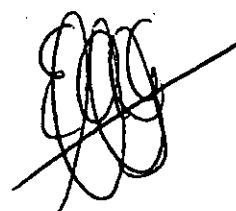
rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. E.A. Poppe-Gielesen, rechter, en door deze en mr. P. de Haas, griffier, ondertekend.

De griffier:

De rechter:

Uitgesproken in het openbaar op 14 juni 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

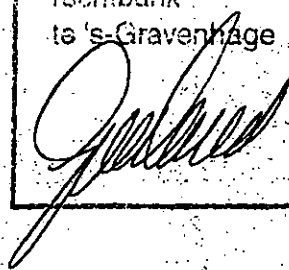
afschrift verzonden op:

21 JUN 2007

VOOR COPIE CONFORM

De griffier van de
rechtbank
te 's-Gravenhage

wnd

NASRULLAH ADVOCATEN

Toevoeging is aangevraagd op 19 juli 2007 bij de Raad voor
Rechtsbijstand in Den Haag.

Tevens per fax:

070-3651380

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Ons kenmerk: 17133/pa

Uw kenmerk : AWB 06/44731 BEPTDN GIE V1 HAA

HOGER BEROEPSCHRIFT

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4460	B 19 JUL 2007
ZAAKNR. 200705069	
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van Afghaanse
nationaliteit, nader te noemen: "eiser", te dezer zake
domicilie kiezende ten kantore van Nasrullah Advocaten,
gevestigd aan de 's-Gravendijkwal 37 te (3021-EC) Rotterdam,
waarvan de advocaat en procureur mr M.N.R. Nasrullah door
eiser bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van dit
hoger beroep namens eiser en tot ondertekening ervan..

Eiser komt hierbij tijdig in hoger beroep tegen de uitspraak
van 14 juni 2007, verzonden op 21 juni 2007, met het
procedurenummer 06/44731 van de Rechtbank te 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Rotterdam, Vreemdelingenkamer. In deze
uitspraak wordt het beroep ongegrond verklaard, welk beroep
gericht was tegen afwijzing van (destijds) de Minister voor
Vreemdelingenzaken en Integratie, nu Staatssecretaris van
Justitie, nader te noemen "verweerder", d.d. 29 augustus
2006, van de aanvraag van eiser tot verlening van een
verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in
artikel 28 van de Vw 2000.

Een afschrift van de beslissing van 14 juni 2007,
bekendgemaakt op 21 juni 2007, is hierbij gevoegd. Zie
bijlage.

Eiser kan zich niet verenigen met voornoemde beslissing en de
gronden waarop deze berust en dient daarom hierbij de
navolgende grieven in.

Grief I.

NASRULLAH ADVOCATEN

In haar overwegingen onder 4.2.3 oordeelt de rechtbank:

''Verweerder heeft eiser tegengeworpen dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas doordat ... bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas van eiser''.

Toelichting.

Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van documenten niet aan hem kan worden tegengeworpen. De rechtbank komt tot deze vaststelling omdat naar haar mening eiser verschillende lezingen heeft gegeven over het ontbreken van zijn Afghaanse identiteitsdocument, de Taskera. Eiser heeft eerder verklaard, dat hij nimmer een paspoort, verblijfs- dan wel reisdocument heeft gehad. Omdat betrokkene voor zijn (noodgewongen) vertrek uit Afghanistan geen reden had om naar het buitenland te reizen, was er voorheen voor hem geen noodzaak om een paspoort aan te schaffen. Door de toenmalige situatie in Afghanistan en de noodzaak om plotseling te vertrekken, was er voor hem evenmin de mogelijkheid om zich voor het verlaten van het land van herkomst alsnog een paspoort aan te vragen. Wel heeft eiser consistent verklaard destijds in het bezit te zijn van een Taskera, een binnenlands identiteitsdocument. Hetgeen betrokkene in de zienswijze van 17 maart 2006 daaromtrent verklaard heeft, namelijk dat het document door mensensmokkelaars is vernietigd, is niet in strijd met hetgeen eiser in het gehoor van 24 februari 2006 heeft verklaard. In laatstgenoemd gehoor heeft betrokkene gesteld niet te weten waar zijn Taskera is. Immers betrokkene heeft, zoals vele vluchtelingen voor het verlaten van het land van herkomst gebruik moeten maken van mensensmokkelaars. Het is een feit van algemene bekendheid, dat dergelijke organisaties de gewoonte hebben de identiteitspapieren van vluchtelingen in beslag te nemen. Zo ook bij eiser. Gelet hierop kon eiser dan ook niet weten waar zijn Taskera gebleven is, maar mocht ervan uitgaan dat deze vernietigd was. Dat eiser in het eerste gehoor op 8 oktober 2003 heeft verklaard zijn identiteitsdocument te hebben thuisgelaten, kan begrepen worden uit het feit, dat inlevering van document aan de mensensmokkelaars al bij vertrek uit Afghanistan zal hebben plaatsgevonden. De verklaringen van eiser, betreffende het bezit en het ontbreken van een identiteitsdocument, zijn derhalve niet inconsistent, maar daarentegen plausibel. Voorzover er sprake mocht zijn van (minieme) verschillen,

NASRULLAH ADVOCATEN

's-Gravendijkwal 37, 3021 EC Rotterdam, Tel.: 010 - 432 88 87, Fax: 010 - 432 76 08

ADVOCATEN & PROCUREURS

komen deze voort uit het tijdsverloop tussen het gehoor en het vertrek uit Afghanistan. Bovendien was de situatie van betrokkene destijds zeer complex. Ten onrechte heeft de rechtbank dit in haar oordeel miskend. Bovendien bleek eiser pas na lezing van het verslag van het gehoor, dat op sommige punten uit zijn asielrelaas niet juist waren vertaald. Om die reden kon betrokkene pas in de zienswijze aangeven, dat er op die punten niet een goede vertaling was gegeven van hetgeen hij gezegd had. Ten onrechte werpt de rechtbank eiser tegen, dat hij niet eerder zich had beklaagd over de tolk. Derhalve steunt het oordeel van de rechtbank, dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt, dat het ontbreken van documenten niet aan hem kan worden toegerekend, niet op de feitelijke situatie. Ten onrechte heeft de rechtbank dan ook overwogen, dat het ontbreken van de documenten van invloed is op de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas van eiser.

Grief II.

Onder 4.2.4. overweegt de rechtbank:

"Het voorgaande heeft tot gevolg, dat-gelet op hetgeen onder 4.2.2. is overwogen- van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht moet uitgaan dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is".

Toelichting.

Ten onrechte volgt de rechtbank verweerder in haar standpunt, dat geen geloof kan worden gehecht aan het relaas van eiser, dat hij te vrezen heeft voor vervolging van de Afghaanse autoriteiten. De rechtbank verwijst daarbij naar hetgeen eiser heeft gesteld betreffende uithuwelijking van zijn zuster en het overlijden van zijn vader en broer. De rechtbank is volledig voorbijgegaan aan hetgeen eiser in beroep op deze punten naar voren heeft gebracht. De rechtbank miskent, dat in de cultuur van Afghanistan politieke en familie (clan)conflicten nauw met elkaar verbonden zijn. De door eiser en zijn familie ondervonden problemen en vervolgingen komen allereerst voort uit het feit, dat eiser afkomstig uit het noorden van Afghanistan en hij en zijn familie in conflict kwamen met de Taliban, omdat zij weigerden partij te kiezen. Om die reden is de familie van eiser destijds naar Pakistan gevlucht. De problemen, welke de familie van eiser ondervonden tengevolge van het niet doorgaan van de zuster van eiser met een Mujadhedien commandant, ontstonden pas later. Deze problemen droegen naast een familiaal ook een politiek

NASRULLAH ADVOCATEN

's-Gravendijkwal 37, 3021 EC Rotterdam, Tel.: 010 - 432 88 87, Fax: 010 - 432 76 08

ADVOCATEN & PROCUREURS

karakter, daar de betrokken commandant een machtige positie inneemt in Afghanistan en eerwraak uitoefende onder een politieke dekmantel. Op het moment dat de zuster nog in Pakistan was, speelden deze problemen nog niet in de mate, die het later zou hebben. Eerst nadat de zuster vertrokken was naar Nederland, kwamen de problemen in volle omvang tot uiting, uiteindelijk ook leidend tot de moord op de vader en de broer van eiser. Doordat ten tijde dat de zuster van eiser in Nederland asiel aanvraagde, zij niet op de hoogte was en evenmin kon zijn, omdat zij het contact met de familie was kwijtgeraakt, van de toegenomen problemen met de commandant, heeft zij in het asielrelaas hiervan geen gewag gemaakt. Ten onrechte heeft de rechtbank in haar oordeel de verklaring van eiser daaromtrent niet afdoende geacht. Ten onrechte heeft de rechtbank in de door eiser overlegde verklaringen uit Afghanistan betreffende de moord op de vader en broer van eiser niet concrete en verifieerbare aanwijzingen gezien. Onder enkele verwijzing naar een ambtsbericht stelt de rechtbank, in navolging van verweerder, dat dergelijke verklaringen in de regel niet op reguliere wijze kunnen worden verkregen en valse Afghaanse documenten niet zijn te onderscheiden van authentieke. Nog daargelaten dat recentelijk verweerder als beleid hanteert om niet meer uitsluitend af te gaan op ambtsberichten, maar ook gegevens uit andere bronnen bij haar beoordeling betreft, geeft de rechtbank niet aan of überhaupt enige waarde kan worden toegekend aan een document uit Afghanistan en zo ja aan welke criteria het document moet voldoen om als authentiek te kunnen worden aangemerkt. De rechtbank heeft aldus niet duidelijk gemotiveerd op grond waarvan de door eiser overlegde documenten niet als authentiek kunnen worden beschouwd. Daarentegen heeft, anders dan de rechtbank stelt, eiser wel afdoende gemotiveerd waarom de documenten als echt zijn te beschouwen. Immers eiser heeft gesteld, dat de documenten zijn opgesteld aan de hand van getuigenverklaringen en geverifieerd en gelegaliseerd door de Afghaanse autoriteiten, waarvan de stempels als bevestiging dienen. Ten onrechte heeft de rechtbank aan de verklaringen geen overwegende waarde toegekend. Verder acht de rechtbank het bevreemdend, dat eiser nog twee jaar in Afghanistan heeft kunnen verblijven nadat hij door de commandant, de heer

is opgepakt en ontsnapt, zonder dat hij problemen heeft ondervonden van de zijde van de commandant of de Afghaanse autoriteiten. De rechtbank gaat voorbij aan het feit, dat door de onstabiele situatie in Afghanistan de veiligheid per regio en per tijdsperiode kan wisselen. Om die reden kon betrokkene voor een tijd zich relatief veilig voelen, maar op een gegeven moment niet meer.

NASRULLAH ADVOCATEN**Grief III.**

Onder 4.2.5. overweegt de rechtbank verder:

*"Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich terecht ...
... op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder
a van de Vw 2000"*.

Toelichting.

Zoals reeds betoogd in de toelichting onder de voorgaande grief heeft eiser wel degelijk consistent en plausibel aangegeven, op grond van welke feiten en omstandigheden hij te vrezen heeft voor vervolging en dit kunnen onderbouwen met eerder genoemde verklaringen, welke geverifieerd en gelegaliseerd zijn door gezaghebbende Afghaanse autoriteiten. De conclusie van de rechtbank is gebaseerd op gronden, welke deze niet kunnen dragen.

Grief IV.

Onder 4.3 overweegt de rechtbank voorts:

*"Nu hetgeen eiser heeft aangevoerd geen grond biedt ...
... als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b,
van de Vw 2000"*.

Toelichting.

Eiser persisteert bij diens standpunt, dat hij wel in voldoende mate aannemelijk heeft gemaakt bij terugkeer naar Afghanistan te vrezen te hebben voor vervolging gelet op de ondervonden vervolging in het verleden, waarbij hij gemarteld werd en gelet op de huidige steeds verslechterende situatie aldaar. De rechtbank is tevens in haar oordeel volledig voorbijgegaan aan de door eiser aangegeven martelingen, waarvan hij nog steeds de littekens draagt.

Grief V.

Tot slot oordeelt de rechtbank onder 4.4:

"Evenmin is gebleken van klemmende redenen van humanitaire aard, die ... verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c van de Vw2000."

Toelichting.

Eiser heeft op plausibele wijze aangegeven, dat zijn vader en

NASRULLAH ADVOCATEN

's-Gravendijkwal 37, 3021 EC Rotterdam, Tel.: 010 - 432 88 87, Fax: 010 - 432 76 08

ADVOCATEN & PROCUREURS

broer door de Taliban om politieke redenen zijn vermoord en dit gestaafd met documenten. Verder draagt betrokkene zoals reeds boven aangegeven, nog steeds littekens van de martelingen, die hij heeft ondervonden. Het is dan ook evident dat eiser daarvan zware trauma's heeft overgehouden. De conclusie van de rechtbank dat betrokkene niet in aanmerking zou komen voor een verblijfvergunning op grond van klemmende redenen van humanitaire aard dan wel op grond van het traumatabeleid mist daarom feitelijke grondslag.

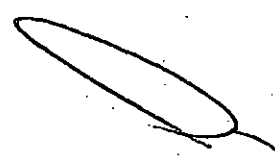
Met conclusie

-De rechtbank heeft haar beslissing niet draagkrachtig gemotiveerd,

Redenen waarom: Eiser U hierbij eerbiedig verzoekt:

1. Het hoger beroep tegen de uitspraak van 14 juni 2007, bekendgemaakt op 21 juni 2007, gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te vernietigen;
2. Een zittingsdatum en -plaats te bepalen waarop eiser gehoord kan worden alvorens te beslissen;
3. Een kostenveroordeling te geven ten laste van de wederpartij voor de kosten van de procedures in alle instanties en voor de kosten van rechtsbijstand aan de zijde van eiser.

Rotterdam, 19 juli 2007.

Gemachtigde

Bijlage: 1.